

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 385/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť R. B., S., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 67/2008 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 15/2007 a jeho uznesením z 18. októbra 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júla 2010 doručená sťažnosť R. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 67/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského

súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 15/2007 a jeho uznesením z 18. októbra 2007 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti vyplýva, že „súd prvého stupňa v Rožňave č. sp. zn.: 1 T/1/2007, zo dňa 7. 2. 2007 ma uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360/1.2 b TZ na skutkovom základe v ňom uvedenom a uložil mi za to TOS v trvaní 10 mesiacov, ktorého výkon podmienčne odložil na skúšobnú dobu 1 roka, súčasne mi uložil povinnosť nepribližovať sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydliá počas skúšobnej doby a súčasne mi uložil i ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Keďže som sa nedopustil konania kladeného mi za vinu, podal som proti citovanému rozsudku blankytné odvolanie čo do jeho všetkých výrokov.

Odvolací súd pod sp. zn.: 5 TO 15/2007 zo dňa 18. okt. 2007 v celom rozsahu potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.“.

Ďalej sťažovateľ uviedol:

„Odvolací súd navrhovaný dôkaz obžalovaného o poškodenej nevykonan, rozhodol podľa nepriamych dôkazov nezákonným spôsobom. Poškodená odvolacieho konania sa nezúčastnila, zrejme bola poučená treťou osobou vyhnúť sa priameho dokázania jej rodinného stavu resp. jej určenia. Dokazovanie je a bol potrebný z hľadiska, či v osobe poškodenej sa má jednať o bývalú družku, čo je dôležité v danom prípade pre právnu kvalifikáciu v zmysle ustanovenia § 360 ods. 2 písm. b/ TZ. Pri dokazovaní mala byť vyžiadaná správa z príslušného ÚPSVaR, kde poškodená bola dlhodobo nezamestnaná, odkiaľ poberala dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávkam. Úrad pri vyplácaní dávok a príspevkov k dávkam starostlivo skúma počet spolu posudzovaných, bývajúcich osôb v danom byte.

Ďalej takto vykonaný dôkaz zároveň je potrebný aj pre vierohodnosť výpovedi poškodenej ako aj súdnej znalkyne z oboru psychiatrie, ktorá na súde 1. stupňa tvrdila, že nezistila u poškodenej známky klamania.

Ja obžalovaný sám som sa pokúsil o zaobstaranie tohto navrhovaného dôkazu, ale bezúspešne...

Tvrdenia súdu sú absurdné.

Podľa Občianskeho súdneho poriadku § 3 je zakotvené – Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

Pokus o získanie dôkazu bol bezúspešný.

Všetky doposiaľ žiadosti, pokusy k získaniu dôkazu o poškodenej v piatich prípadoch vrátane odvolacieho konania boli odmietnuté.“

Za porušenie svojich označených základných práv považuje sťažovateľ to, že „Podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, pre porušenie svojich základných práv, a na základe základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, 1. ods., Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Okresný súd v Rožňave v obč. právnom konaní sp. zn.: 12 C 67/2008, podanej 25. 8. 2008 navrhovaný dôkaz predložený navrhovateľom nevykonal, podľa tvrdenia súdu je to dôkaz zbytočný, nevhodný a napokon podľa tvrdenia súdu bol vyhodnotený súdmi 1. a 2. stupňa.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje nález pre porušenie svojich základných práv sťažovateľovi, podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky, a na základe práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nasledovne:

Sťažovateľovi boli odopreté práva na súde pri získaní dôkazu o tom, že nikdy nebol druhom poškodenej v Odvolacom konaní č. sp. zn.: 5 To 15/2007 zo dňa 18. okt. 2007 na Krajskom súde v Košiciach. V ďalšom súdnom konaní tiež boli odopreté práva pri získaní dôkazu, o tom, že nikdy nebol druhom poškodenej 12 C/67/2008 zo dňa 25. 8. 2008, Okresného súdu v Rožňave.

Ďalej bola porušená zásada o prezumpcie nevinoty, orgány pritom protiprávne zapracovali do obžaloby neprejednané listinné priestupkové spisy podané poškodenu na Obvodnom úrade. Pritom všetky oznámenia sa skončili odložením z dôvodu, že došlé oznámenia neodôvodňujú začatie konania o priestupku.

Pokračovanie v súdnom konaní v mimoriadnom dovolaní, podľa súčasnej obžaloby, by ďalej ohrozovali základné práva sťažovateľovi v takej miere ako doposiaľ.

Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky zrušil Uznesenie Odvolacieho Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 5 TO/15/2007 zo dňa 18. okt. 2007 v celom rozsahu, pretože rozhodnutie súdu bolo nezákonné. Súd nevykonal navrhovaný dôkaz obžalovaného. Rozhodol podľa nepriamych dôkazov. Žiadam preto vec vrátiť Okresnému súdu v Rožňave na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Získaním dôkazu zo súdnych spisov Okresného súdu v Rožňave z ÚPSVaR o poškodenej, že som nebol nikdy jej druhom, je dôležité pre právnu kvalifikáciu trestného činu.

Podľa Ústavy Slovenskej republiky článku 46 ods. 3 Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom a podľa článku 127 ods. 3. žiadam uznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 47.407,80.- SK v prepočte konverzným kurzom 30,126 SKK vo výške 1.573,65 €.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 67/2008

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania preskúmal sťažnosť vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu z hľadiska existencie dôvodov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti v tejto časti ústavný súd prihliadal na vymedzenie svojej právomoci v ustanovení čl. 127 ods. 1 ústavy. Právomoc ústavného súdu je vo vzťahu k všeobecným súdom limitovaná princípom subsidiarity vyplývajúcim z označeného ustanovenia ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základného práva alebo slobody mohol domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 203/09).

Z ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd je viazaný návrhom, v dôsledku čoho posudzuje sťažnosť v rozsahu vymedzenom v jej

návrhovej časti – petite (obdobne napr. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 135/08, IV. ÚS 203/09).

Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy; napr. m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05). Konanie pred ústavným súdom je ovládané princípom dispozitívnosti, ktorý vylučuje, aby ústavný súd zapájal do konania iný všeobecný súd bez výslovného návrhu sťažovateľa.

Týmito pravidlami sa ústavný súd riadil aj pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti.

Podľa § 201 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

V danom prípade sa sťažovateľ mohol ochrany svojich práv vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v označenom konaní domáhať využitím riadneho opravného prostriedku (odvolania) podľa § 201 až § 227 OSP.

Sťažovateľ preto disponoval dostupným a účinným prostriedkom nápravy v záujme účinnej ochrany svojich základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa prvej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Právomoc odvolacieho súdu preskúmať v odvolacom konaní postup prvostupňového súdu vylučuje v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu vo vzťahu k postupu okresného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti v rámci predbežného prerokovania odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec tejto časti odôvodnenia ústavný súd dodáva, že podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Ústavný súd zistil, že o namietanom porušení sťažovateľom označených základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 67/2008 už rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 102/09 z 2. apríla 2009, ktorým sťažnosť odmietol z dôvodu nedostatku svojej právomoci, ako aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v tejto časti bolo možné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť aj ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 15/2007 a jeho uznesením z 18. októbra 2007

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd zistil, že napadnuté konanie krajského súdu bolo právoplatne skončené 18. októbra 2007, keď krajský súd označeným uznesením zamietol odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 T/1/2007 zo 7. februára 2007, ktorým bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý bol podmienene odložený. Písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia sťažovateľ osobne prevzal na okresnom súde 30. novembra 2007.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 28. júla 2010, teda nepochybne po uplynutí lehoty ustanovenej na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2010